

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **L. L.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. února 2017, č.j. MSK 29916/2017, o dopravním přestupku

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. února 2017, č.j. MSK 29916/2017. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Odry (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. září 2016 č.j. MěÚO/22482/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 14. 7. 2016 okolo 22:26 hod. na silnici II/442 v obci Jakubčovice nad Odrou (před mostem u kamenolomu), ve směru jízdy na Vítkov, řídil motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf RZ X, v takové době po požití

alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, kdy mu byla kalibrovaným dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,29 g/kg, po započtení maximální stanovené odchylky ve výši 0,24 g/kg, vyhodnocena jako hladina alkoholu ve výši nejméně 0,05 g/kg. Tímto jednáním měl porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, za což mu byla podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč, a současně sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Byla mu uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Žalobce namítá nezákonnost rozhodnutí žalovaného a tvrdí, že byl tímto rozhodnutím a řízením, které mu předcházelo, zkrácen na svých právech.

Žalobce v podané žalobě namítá, že se žalovaný nezabýval otázkou materiální škodlivosti přestupku, který mu je kladen za vinu. Dle žalobce je nutno rozlišovat, zda je řidič evidentně pod vlivem alkoholu nebo zda není ovlivnění alkoholem prokázáno, když řidič během silniční kontroly nevykazuje žádné známky opilosti. S ohledem na naměřené množství alkoholu v dechu řidiče a možné množství alkoholu v těle i bez požití alkoholických nápojů, lze dle žalobce usuzovat na možnou vyšší fyziologickou hodnotu alkoholu v těle žalobce. Žalobce uvádí, že naměřené hodnoty neměly jakoukoliv souvislost s požitím alkoholického nápoje a jednalo se pouze o individuální fyziologickou hodnotu, kdy bez průkazného lékařského vyšetření sice tuto tezi nelze potvrdit, ale ani vyvrátit a mělo by proto být postupováno dle zásady in dubio pro reo. Žalobce dále namítá, že s ohledem na výši naměřené hodnoty alkoholu se správním orgánům nepodařilo žalobci prokázat, že řídil pod vlivem alkoholu, a že nestačí takto provedená zkouška, když je ze strany výrobce měřicího zařízení uvedeno, že dechové zkoušky nejsou bez následného lékařského vyšetření průkazné. Žalobce považuje odůvodnění materiální škodlivosti jeho jednání za nedostatečné, když svým jednáním neohrozil žádného z účastníků silničního provozu a naměřené množství alkoholu v těle nemá jakýkoliv vliv na reakce a schopnosti řidiče.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný uvedl, že v České republice platí nulová tolerance alkoholu za volantem a jednoznačně tak byla naplněna materiální stránka přestupku. Od naměřené hodnoty přístrojem Dräger se odečítá odchylka 0,24 g/kg, přičemž tato odchylka v sobě zahrnuje již maximální možnou odchylku měřicího přístroje a také přepočtový faktor, kterým je přepočítávána hladina alkoholu v dechu na hladinu alkoholu v krvi. Jelikož je každý lidský organismus jedinečný, tato odchylka zohledňuje různé anomálie a odchylky dechového analyzátoru. Odchylka je však nadsazená a jedná se o maximální možnou odchylku měřicího zařízení. Žalovaný uvedl, že se s materiální stránkou přestupku vypořádal dle svého názoru dostatečně a má za to, že byly jednoznačně naplněny znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 12. 8. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o přestupku, dle kterého žalobce porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a tím je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 14. 7. 2016 v 22:26 hod. řídil na silnici II/442 v obci Jakubčovice nad Odrou,

ve směru jízdy na Vítkov, osobní motorové vozidlo značky Volkswagen Golf tz: X. U řidiče byla provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem, kdy odborným měřením za použití analyzátoru alkoholu v dechu značky Dräger ARCK - 0168 byla zjištěna v 22:27 hodin hodnota 0,29 promile alkoholu v dechu. Opakovaným měřením v 22:32 hodin hodnota 0,3 promile alkoholu v dechu. Řidič s naměřenými hodnotami souhlasil, odběr krve nežádal. Součástí spisu je rovněž oznámení přestupku ze dne 14. 7. 2016, ze kterého jsou uvedené skutečnosti zřejmé, a které je žalobcem podepsáno. Přiložen je rovněž záznam o dechové zkoušce, ze kterého jsou zřejmé naměřené hodnoty alkoholu v dechu řidiče v 22:27 hodin hodnota 0,29 promile alkoholu v dechu a v 22:32 hodin hodnota 0,3 promile alkoholu v dechu. Součástí spisu je rovněž vyjádření osoby s naměřenou hodnotou alkoholu ze dne 14.7.2016, ve kterém žalobce souhlasil s naměřenými hodnotami, a ve kterém žalobce uvedl, že v 19:00 hodin vypil 10° pivo, přičemž toto své prohlášení stvrdil podpisem.

Správní orgán I. stupně proto dne 30. 8. 2016 zahájil řízení o přestupku. Dne 21. 9. 2016 v 10:00 hodin proběhlo u správního orgánu I. stupně ústní jednání, ke kterému se žalobce osobně dostavil, k věci se však nechtěl vyjádřit a nenavrhoval žádné důkazní prostředky. Následně dne 26. 9. 2016 tak správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č.j. MěÚO/22482/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. b) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a současně sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dne 21. 10. 2016 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které dne 7. 11. 2016 doplnil o odůvodnění. Správní orgán I. stupně následně předložil spis s odvoláním žalobce svému nadřízenému orgánu k rozhodnutí o odvolání. Žalovaný následně dne 28. 2. 2017 vydal žalobou napadené rozhodnutí č.j. MSK 29916/2017.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez jednání, neboť žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a tím nastala fikce jeho souhlasu a žalovaný výslovně souhlasil s tímto postupem ve svém písemném vyjádření k podané žalobě.

Krajský soud shledal žalobu projednatelnou a napadené rozhodnutí žalovaného proto přezkoumal v rozsahu žaloby a z důvodů v ní uvedených, přičemž při rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Žalobce v podané žalobě namítá nezákonnost rozhodnutí, v důsledku které byl zkrácen na svých právech, spočívající zejména v tom, že žalovaný se nedostatečně zabýval materiální stránkou přestupku, ze kterého byl žalobce uznán vinným. Žalobce zpochybňuje rovněž přítomnost alkoholu v dechu, když naměřené hodnoty 0,29 promile a 0,30 promile jsou dle jeho názoru tak nízké, že neprokázaly požití alkoholického nápoje, neboť žalobce může mít vyšší fyziologickou hodnotu, kterou nelze vyvrátit bez potřebného lékařského vyšetření. Krajský soud však nesdílí názor žalobce v žádném žalobním bodě, a to z následujících důvodů.

V projednávané věci policisté dvakrát (v rozmezí pěti minut) provedli u žalobce dechovou zkoušku kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem nejdříve 0,29 ‰ a poté 0,30 ‰ alkoholu v krvi. Tyto výsledky žalobce nezpochybnil a správnost stvrdil svým podpisem. Soud s ohledem na platnou kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu (ve správním spise doložen kalibrační protokol ze dne 18. 2. 2016 a Ověřovací list č. 7051-OL-D0321-16 ze dne 29. 2. 2016) výsledky nezpochybnil. Pro vyhodnocení naměřených hodnot je nutno vzít v úvahu možnou odchylku měření přístroje v hodnotě 0,04 ‰ a dále fyziologickou hladinu alkoholu v krvi v hodnotě 0,2 ‰, která může být způsobena jinými vlivy, než je přímé požití alkoholu. Tyto hodnoty je nutno od naměřených hodnot odečíst. Jak již je v tomto odstavci uvedeno, policisté dechovou zkouškou zjistili výsledek 0,29 ‰ a po pěti minutách 0,30 ‰ alkoholu v krvi, když mezi první a druhou dechovou zkouškou byl odstup pěti minut a výsledek nepřekročil 10 % (metodika ČMI). Orientační dechová zkouška splňovala podmínky použitelnosti a i po odečtení uvedené odchylky byl stále dán pozitivní výsledek prokazující přítomnost alkoholu v krvi. Při provedení odečtu odchylky od výsledku první dechové zkoušky, tedy nejbližší době, kdy žalobce řídil vozidlo, byla hodnota 0,05 ‰ a při druhé zkoušce byla hodnota (po odečtu) 0,06 ‰ – tedy výsledky nenulové, byť marginální.

K námitce žalobce o zpochybnění výsledků měření hladiny alkoholu v dechu krajský soud uvádí, že měření hladiny alkoholu v dechu provedené v daném případě

zkouškou kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu je dostatečným podkladem pro závěr, že žalobce byl v době měření, tedy v době řízení motorového vozidla, pod vlivem alkoholu. Použitý analyzátor dechu měl v době měření platnou kalibraci, jak vyplývá z kalibračního protokolu ze dne 18. 2. 2016 a rovněž měl řádný ověřovací list č. 7051-OL-D0321-16 ze dne 29. 2. 2016 vydaný Českým metrologickým institutem. Správní spis obsahuje rovněž řádný výtisk výsledků dechových zkoušek. Postup při provádění měření rovněž odpovídal platným předpisům, když bylo měření po prvním pozitivním výsledku opakováno znovu, a to po uplynutí nejméně 5 minut a naměřená odchylka nebyla větší než 10%. Žalobcova námitka spočívající v nepřesnosti měření a možné individuální fyziologické odchylce, pro kterou mělo být dle něj nutné provést lékařské vyšetření k ověření výsledků měření hladiny alkoholu v krvi, je irelevantní, neboť zákon tuto podmínku nestanovuje. Postup správního orgánu proto soud shledává zcela v souladu se zákonem, když ke zjištění skutkového stavu použil zákonem stanovený způsob měření analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Pokud by žalobce naměřené hodnoty rozporoval, měl možnost sám požádat o provedení lékařského vyšetření k vyvrácení naměřených hodnot, o čemž byl poučen, ovšem svého práva žalobce nevyužil. Nadto soud uvádí, že žalobce zpochybňuje požití alkoholu před řízením motorového vozidla až v podané žalobě, přičemž při policejní kontrole, v rámci které probíhala dechová zkouška, sdělil policistům vykonávající dané úkony, že zhruba v 19:00 hodin toho dne vypil 10°pivo. Tedy uvedl, že zhruba tři hodiny před řízením motorového vozidla požil alkoholický nápoj. Správní orgán tedy neměl důvod pochybovat o příčině naměřených hodnot v dechu žalobce a tvrzení v žalobě soud hodnotí jako účelové.

Pokud jde o materiální stránku přestupku, se kterou se dle žalobce žalovaný nedostatečně vypořádal, krajský soud se zcela ztotožnil s názorem žalovaného. V České republice platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Striktní dodržování nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel je dlouhodobě opakovaně ctěno soudy ve správním soudnictví a soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2168/2011 (ze dne 21. 9. 2010, č.j. 8 As 59/2010) a soud nemá důvod se od této judikatury odchýlit. Je-li ve správním řízení prokázána přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst.1 písm. b) zákona o silničním provozu. Materiální stránka spočívá ve skutečnosti, že žalobce požil před řízením motorového vozidla alkoholický nápoj a v době řízení byl pod jeho vlivem, což bylo prokázáno měřením hladiny alkoholu v dechu, neboť tímto svým zaviněným jednáním mohl způsobit porušení zákonem chráněných zájmů či tyto chráněné zájmy přinejmenším ohrozit. Tuto skutečnost nemůže zvrátit ani nízká míra hladiny alkoholu v krvi a ani to, že žalobce neprojevoval známky opilosti. Žalovaný tedy dle názoru krajského soudu nepochybil, když své odůvodnění stran materiální stránky přestupku shrnul v konstatování, že je v České republice nulová tolerance k alkoholu při řízení motorových vozidel, což žalobce porušil.

Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal námitky žalobce důvodné a žalobu zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1, soudního řádu správního, dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci

plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18. srpna 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně